

הארנב החכם

אגדה אינדיאנית

בארץ קרה מאוד, רחוק מעבר לים, שם איפה שהשלג וקרח מכסים את האדמה חודשים רבים, חי ארנב קטן. ההורים שלו נפטרו מזמן והוא גדל אצל סבתא שלו. הוא היה עוד קטן מדי כדי לעבוד, והיא זקנה מדי. לכן הם היו עניים מאוד ולעתים קרובות לא היה להם מה לאכול.

יום אחד, כשהארנב הקטן היה רעב יותר מהרגיל הוא ביקש מסבתא שתרשה לו ללכת לנחל ולתפוס כמה דגים לארוחה, כי ראה שהקרח נמאס כבר והמים שוב זרמו. היא

צחקה ממנו כי לא האמינה שדג כל שהוא ייתן להיתפס על ידי ארנב, ובמיוחד קטן כזה, אך מאחר שכאבו לה העצמות מאוד ולא יכלה להשיג אוכל בעצמה הסכימה שילך. "אם לא יתפוס דג, אולי ימצא משהו אחר לאכול" חשבה.

היא אמרה לו איפה נמצאת הרשת שלהם ואיך להתקין אותה על הנחל, אך כשהוא רצה כבר לצאת היא קראה לו חזרה.

"אינני יודעת מה יועיל לנו שתלך, נערי. גם אם תתפוס דג לא יהיה לנו איך לבשל אותו כי אין לנו אש."

"תני לי לתפוס קודם את הדג, ואז אדאג לך לאש" הוא ענה, כי היה צעיר ולא ידע כמה קשה עשיית האש.

לקח לו זמן רב לסחוב את הרשת הגדולה בין השיחים ודרך השדות, אך בסוף הוא הגיע לנחל, עליו שמע כי רבים בו הדגים, ופרס שם את הרשת, כפי שלימדה אותו סבתא.

הוא היה מרוגש כל כך שכמעט ולא ישן בלילה ובבוקר מוקדם רץ לנחל. לבו פעם חזק מאוד ותחילה לא העז להביט לרשת כדי לא

להתאכזב. האם יהיה בה אפילו דג אחד?
הרעב שלו גבר והוא פחד מאוד. אך לא היה צריך כלל לדאוג כי הרשת הייתה מלאה דגים שמנים וכל כך כבדה שלא הצליח להוציא את כולה מהמים. הוא השליך חלק מהדגים חזרה למים ואחדים טמן במקום מסתור, בחור תחת אבן גדולה, כדי להוציא אותם מאוחר יותר. ואז אסף את הרשת עם שאר הדגים וחזר הביתה. מכובד הרשת כאב לו הגב והוא שמח מאוד כשהגיע בסוף למאורתם. הוא הניח את הרשת עם הדגים על הארץ ואמר לסבתא "נקי את הדגים ואני אלך אל עבר הנחל, לאוהלי אנשים, להביא משם אש".
הסבתא נבהלה מאוד. היא ידעה שאחדים ניסו כבר לגנוב אש מבני-אדם ורק מעטים חזרו משם בשלום, אך חשבה שיש בו אולי איזה כוח מגי שהיא לא יודעת עליו. לכן לא עצרה אותו. אחרי שכל הדגים הוצאו מהרשת הוא קיפל אותה יפה ורץ שוב אל הנחל, בתקווה שימצא מקום צר כלשהו בו יוכל לעבור את המים. מיד ראה שהנחל רחב מאוד והוא לא יוכל לקפוץ מעליו. אך אז נזכר במילות כישוף, אותם שמע

אצל מכשף זקן אחד, כאשר זה שתה מהנחל. הוא חזר עליהן, כמה שרק יכול היה לזכור, וחכה לראות מה יקרה. תוך מספר דקות שמע רעש גדול, עמודי מים התרוממו באוויר ומעבר לפינה הופיעה להקת לווייתנים גדולים. הוא ציווה עליהם להסתדר בשורה לרוחב הנחל וקפץ על גביהם מאחד לשני עד שהגיע לגדה השנייה. מיד אמר ללווייתנים שאין לו יותר צורך בהם, והתיישב על החוף כדי לנוח. למזלו הרע על גדת הנחל שחקו ילדים, ואחד מהם התגנב אליו בשקט. הארנב שהביט על הלווייתנים המתרחקים לא הרגיש בכך והילד תפס אותו באוזניים. הארנב ניסה להשתחרר אך ללא הועיל והילד רץ איתו מהר הביתה. "שים אותו בסל" אמרה האישה הזקנה כשראתה את הארנב "אעשה אש, נכניס אותו לסיר ונתלה מעל האש."
"מוטב שתהרגי אותו קודם" אמר איש זקן שישב שם והארנב נבהל מאוד. הוא כל הזמן הביט וחיפש חור כלשהו שיאפשר לו להימלט. הוא שחרר קצת מהרשת שהחזיק. "הייתי רוצה שקצת אש תיפול על הרשת" לחש

ובאותו הרגע בול עץ גדול נפל על האש, פיזר
רשף בכל האוהל וגם הצית את הרשת.
האנשים התפזרו בבהלה והארנב קפץ מהסל
ורץ בכוון הנחל, כשאנשים וילדים רבים רודפים
אחריו. לא היה זמן לקרוא שוב ללוויתנים ואז,
כשהוא מחזיק חזק את הרשת בפה, לחש "אני
רוצה לעבור את הנחל", קפץ גבוה באוויר ונחת
בשלום בגדה שממול. הוא הביט אחורה
וכשראה שלא יכולים כבר להשיג אותו, רץ מהר
למאורה של הסבתא.
הרשת עדיין בערה והוא אמר לסבתא "הבטחתי
לך להביא אש? נכון?"
"אבל איך עברת את המים?" שאלה היא.
"הו, רק קפצתי" ענה, והסבתא כבר לא שאלה
יותר כי ראתה שהוא חכם ממנה.